

учрежденско равнище). В този аспект боклукчиите, чистачките и др. под. професии с течение на времето приключваха в последните години пътя на своето етимологично развитие с официалното си представителство във „визитната картичка“ на „комунални работници“ или „общински работници“, „хигиенисти“ и др. Санитарите и санитарките пък бяха въздигнати и официално провъзгласени като „помощен или нисш медицински персонал“. „Покъртително“ бе и изменението при репрезентирането на редки професии, например на гробарите, които бяха „миропомазани“ и квалифицирани като „ритуални работници“ или „служители по траурните ритуали“ и т. н.

Разбира се, този проблем не изглежда и по същество не е толкова лесен, нито пък провокиращ еднопосочко само насмешка или снизходителна усмивка. Той има своите практически трудни измерения и разрешения в общосоциологическите закономерности и процеси на съвременното урбанизирано общество. Поради това на евфемистичните прийоми за промяна на вековечно формулирани „профессионален-ценностни портрети“ на съответни дейности в стопанския живот не следва да се гледа само като на волунтаристичен, своеобразен „възродителен процес“ в терминологичното фиксиране и депозиране на представителността на една или друга професия, осъществен преди всичко с явни или скрити инструментални цели. Той не отразява само едно изкуствено формулирано инжектиране на хуманистични измерения, на нови и по-приемливи оценъчни резонанси към възприемането и афиширането на една или друга (допреди известно време) професия, на промяна по такъв начин на орбитата на нейната престижност или непрестижност и на прилива или отлива на човешки масив към нея. Защото във и чрез него рефлектират много сложни и разностранино влияещи явления и процеси, тенденции и закономерности, пряко или косвено засягащи и историческата, и съвременната реализация на циганите в различните социопространствени „площи“.

Вкарването на този престижно ролеви, референтно интенционален, по-приемлив и привличащ към себе си интенционален смислов пласт или контекст в официалните „портрети“ на определени (нископrestижни или отбягвани) професии отчасти редуцираше не-